

MISIUNEA PERPETUĂ

Inițiativa profesorului universitar dr. Valentin Ciorbea de a (re)lansa un parteneriat – strategic l-aș considera, în plan spiritual – sub forma Centrului de Cercetare al Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”, între Arhiepiscopia Râmnicului, Universitatea „Ovidius” din Constanța și Serviciul Istoric al Armatei, constituie, pe tărâm științific, inter și intradisciplinar, o fericită întâmplare. În calitate de fost ofițer și dascăl al multor generații de ofițeri de marină în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, distinsul meu profesor a avut nu numai posibilitatea dar, mai cu seamă, abilitatea de a evalua, intui și de multe ori, dirigu evoluția în carieră a unora dintre viitorii absolvenți. În egală măsură, prin opera Domniei sale, îndeosebi în domeniul istoriografiei Dobrogei și al celei militare, a fost printre primii cercetători din perioada contemporană, care au readus în actualitate opera și personalitatea unor reprezentanți de prim rang ai instituției militare, precum colonelul Marin Ionescu-Dobrogianu, generalul Paul Teodorescu, contraamiralul Horia Macellariu și alții.

De aceea, proiectul Domniei sale mi s-a părut, dintru început, nu numai deosebit de interesant din punct de vedere tematic ci de-a dreptul oportun și deopotrivă necesar, dacă ar fi să analizăm numaidecât potențialul ideatic, resursa intelectuală și liantul misionarismului pe care tandemul Armată – Biserică l-a îndeplinit, de secole, pe altarul desăvârșirii unității naționale și al perpetuării spiritului național. În acest context, devine lesne de înțeles rațiunea alegerii titlului MISIUNEA pentru periodicul acestui Centru de reliefare a coexistenței atât de armonioase dintre instituțiile cu cel mai important capital de încredere în societatea românească dar și cu responsabilități vitale pentru însăși ființa noastră națională.

Cred că MISIUNEA va fi, dincolo de mesagerul preocupărilor noastre științifice și editoriale anuale, o cronică fidelă a ceea ce a însemnat rezistența prin cultură, prin jertfă, prin acțiunea colectivă a obștii sau spiritul de sacrificiu individual al Oșteanului din toate timpurile, călit sufletește de duhovnici cu harul și vocația perenității.

Cred, în egală măsură, că MISIUNEA are datoria să așeze pildele trecutului și învățătura creștină la fundamentul preceptelor morale cu care sunt animați, educați și motivați

astăzi tinerii în uniformă.

Așa cum aviatorii și marinarii au găsit, între zidurile Mănăstirii dintr-un Lemn din Frânceștii Vâlcei, intim lăcaș de reculegere, de închinăciune și de preamărire a jertfei camarazilor trecuți în eternitate, tot așa sper ca MISIUNEA să-i atragă pe slujitorii de azi și de mâine ai Forțelor Aeriene și Navale spre Biserică și spre altarele biruinței, călăuziți de crezul lor sacru în râvna desăvârșirii profesionale, în performanță, în determinare și, la nevoie, în supremul sacrificiu.

Și tot așa de bine mă gândesc la faptul că morala creștină trebuie și poate să revină, sub formele actuale de percepere și aprofundare, în arsenalul de simțire și trăire al tuturor celor care, odată cu binecuvântarea acțiunii lor de luptători, primesc și confirmarea încrederii în propriile forțe, îndrituirea actelor de curaj și de devoțiune de care vor fi capabili la vremuri de restriște.

MISIUNEA comună a celor care au consimțit să ni se alătore și să pună în operă acest înălțător proiect de spiritualitate creștină nu pare a fi deloc ușoară, dar nici imposibil de îndeplinit. Ne dau curaj și speranțe toți cei care au analizat deja, îndeobște după 1990, problematica acestei indisolubile comuniuni întru credință și adevăr în foruri științifice de interes național, care au studiat și publicat studii originale, lucrări complexe și culegeri de documente inedite, prin care au evocat, cu acuratețe și discernământ, acțiunile unor prelați, militari și combatanți în toate conflagrațiile, ctitori de lăcașe de cult ori monumente, erudiți ai culturii și moralei creștine ș.a.m.d.

Pe cât de nouă pare, pe atât de străveche se reconfirmă MISIUNEA noastră – întru Credință și Onoare, întru Onoare și Patrie.

Așadar, MISIUNEA este la început de drum. Ea continuă însă un crez, o speranță și o certitudine: că putem fi și curați la suflet și vrednici la faptă, și călăuză și călăuziți, și Ostași întru Domnul și sulițe purtătoare de biruință.

AȘA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU!

Cu voia dumneavoastră, vrednic de trudă și întru cele bune stăruitor,

Comandor dr. Marian MOȘNEAGU